

Tyks seniorit retkipäivä torstaina 15.5.2025.

Teksti Mirja Huvila

Olen koonnut yhteenvedon Erjan laatimasta tyhjentävästä matkaesitteestä, Prokovan veljeskunnan kirkosta saadusta esitteestä (kirkossa ei saanut ottaa sisällä omia kuvia) ja ulkoa tilan puutarhasta isä Haritonin luvalla. Hän antoi luvan kuvata myös hänet ”jos vain kamera kestää.”

Ensimmäinen kohde, Pokrova

sijaitsee Kirkkonummella. Veljeskunnan isä Hariton Tuukkanen s. 1953 Lappeenrannassa osti Dannebrogin puutarhatilan lukuisten omien elämänvaiheidensa ja paikan kirjavien omistussuhteiden jälkeen itselleen 1996 Kirkkonummen kunnalta. Hän oli saanut neuvoksi soittaa kunnalle Ilkka Tiihoselle. ”Haluan perustaa luostarin.” ”Oletteko te täysjärkinen?” ”En ole laudoissa enkä raudoissa, vapaana vielä kuljen”, kuului vastaus. Silloinen kunnanjohtaja kyseli ostajan pankkitaustoja ja siitä alkoivat sitten Jumalan myllyt jauhaa, isä Hariton muistelee alkuvaiheita. Lupa heltisi ja kaupat vahvistettiin 1.2 miljoonasta markasta. ”Sinne meni neljä-viisi asuntoa Helsingistä, että sain tämän ostettua.” Isä Hariton on karjalaiseen tyyliin leppoisa, hauska ja huumoritajuinen. Joku ryhmässämme totesikin, ettei ole koskaan ennen kirkossa näin makeasti nauranutkaan. Purkukuntoinen tila kunnostettiin seurakuntalaisten avulla talkoovoimin. Nyt siellä asuvat vain isä Hariton ja eräs toinen jo ikääntynyt ortodoksimies. Vieraita käy senkin edestä, vuosittain tuhansia. Luostaristatusta paikka ei ole vielä kukaan saanut. Isä Hariton on peruskoulutukseltaan kokki. Hän on toiminut ennen kutsumustaan mestarikokkina eri puolilla maailmaa Moskovasta Yhdysvaltoihin. Hän valvoo paikan kestäytystä ja siellä järjestetään myös Borssikeittopäiviä. Paikassa voidaan järjestää myös kokouspäiviä ja pienimuotoista majoitustoimintaa. En millään malttaisi lopettaa Pokrovasta (nimi tarkoittaa muuten Jumalansynnyttäjän suojeluksen juhlaa), mutta siirrytään nyt seuraavaan kohteeseen, Espoossa sijaitsevaan

Backbyn kartanoon.

Siellä söimme maittavan lounaan noutopöydästä. Kartanon yhteydessä on majoituspalvelua, kokous- ja konferenssitiloja sekä erillsrakennuksessa presidentti Kyösti Kallion Kaisa rouvan 60-vuotispäivänään 1938 saamallaan keräysvaroilla perustama Kaisankoti. Kaisankoti on työikäisten kuntoutus- ja työelämäpalveluita tuottava organisaatio. Kaisankoti perustettiin alunalkaen v. 1950 Kauniaisien naisille jotka ”elämän vaikeuksista ja ruumiillisista sairauksista masentuneina tai henkisesti uupuneina tarvitsivat tervehtymistä ja sielunrauhaa.” Tämän kartanon historia on niinkään monivaiheinen ja mielenkiintoinen. Jos kiinnostuu aiheesta, niin paljon tietoa löytyy googlettamalla kartanon nimi. Löytyy hyviä videoita, joissa perillisiäkin haastatellaan. Muotokuvat joita otin seiniltä esiintyy Kaisa Kallio sekä kartanon ”uusi rouva” itävaltalainen markiisitar Ebba-Margarita. Isännän Ernst Felix von Freymanin avioliitto 22-vuotiaan, itseään 27 vuotta nuoremman kaunottaren kanssa, oli aikansa

skandaali. Kukaan ei tiennyt että isäntä oli edes eronnut, koskapa ensimmäinen vaimo asui myös vielä kartanossa. Ebba-Margarita oli lahjakas ja monitaitoinen nuori emäntä kartanoon, hän on mm. kääntänyt Tolkienin Taru Sormusten Herrasta. Lounaan jälkeen meille kerrottiin kartanon vaiherikkaat vaiheet.

Pienenä sivujuonteena haluan kertoa, mitä sattui retkeä seuraavan päivänä. Seurasimme ystäväni Helin kanssa (hän oli myös tällä retkellä mukana) perjantaina Turun yliopiston promootiokulkuetta tuomikirkkotorin terassilta käsin. Pöytäämme pyysi päästä istumaan pariskunta, jonka rouva oli juuri promovoitu kasvatustieteestä. Syntyi vilkas keskustelu. Kerroin edellipäivän retkestämme. Rouva sanoi olevansa syntyisin Nivalasta ja Kaisa Kallio on hänen isoäitinsä. Saimme uutta tietoa Kaisa Kalliosta. Se olisi vaan toisen tarinan väärti. Hauska ja ihmeellinen kohtaaminen ihan sattumalta!

Viimeinen kohde Espoossa sijaitsi mielenkiintoisessa paikassa. Keskellä Espoon keskustaa sijaitsevan ostoskeskuksen toisessa kerroksessa sijaitsevassa

Helinä Rautavaara museossa. Siellä oli Helinä Rautavaaran keräämä taide-, rituaali- ja käyttöesineiden keräämä matkakokeilmien näyttely Afrikasta, Aasiasta ja Latinalaisesta Amerikasta. Helinä Rautavaara (1928-1998) oli helsinkiläinen persoonallinen tutkimusmatkailija, toimittaja ja keräilijä, joka kiersi 50 vuoden ajan väsymättä ympäri maailmaa. Hän kirjoitti matkakertomuksiaan Seura-lehteen nimimerkillä "Peukaloliisa".

Taas saatiin kompakti paketti kolmesta erilailla mielenkiintoisesta tutustumisen arvoisesta kohteesta.

Paljon jäi sulateltavaa ja paljon olisi myös vielä kerrottavaa!

Kiitos.